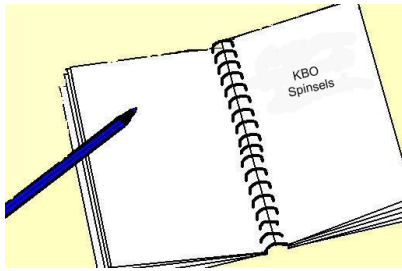

KBO .....

Ik heb over van alles en nog wat gehersenspinseld, maar nog niet over de KBO. Toch valt daarover heel wat te spinnen, want we hebben nog al wat noten op onze zang.

Bij ouderenbonden denkt menigeen nog aan de ouderwetse bejaardenbond, waar gekaart, gekiend en gekegeld werd. Verder een reisje en een kerstfeest en dan houdt het op. Er is veel veranderd. Het zijn nu ook belangenbehartigers geworden. Bij Rijk, Provincie en Gemeente trekken ze aan de bel om de belangen

van het grijze leger te verdedigen. Er zijn Bondenberaden en Seniorenraden in het leven geroepen, die gevraagd en ongevraagd de beleidsmakers en uitvoerders van advies dienen. Een leger zijn we inmiddels, want er komen er steeds meer van onze soort. En we worden steeds jonger. De plaatselijke bejaardenbonden gingen zich provinciaal verenigen en later ook landelijk, want met z' n allen ben je machtiger dan wanneer je in je uppie voor het stadhuis of op het Binnenhof staat te demonstreren.

We organiseerden ons en er kwamen naast de sportbobo's ook ouderenbobo's, in grote kantoorpanden die ons seniorenleven op orde willen brengen. We lopen strakker in het gelid wat ons door agogen en – io-logen is aangesmeerd als zijnde goed voor ons welzijn. En we worden met van alles en nog wat opgezadeld. In de top van de Zilveren Armee ontwikkelt men een heus kaderbeleid, zeggen ze dat we aan scholing moeten doen en probeert men ons steeds verder te ontwikkelen, ook wel educatie genoemd. En we moeten er op uit, de natuur in, de paden op en lanen in met of zonder frisse pas, naar het museum of op cursus. Of we het willen of niet, leren zullen we.

Kamer-, Staten- en Gemeenteraadsleden bestoken we met wensen dat het een lieve lust is, want wij 'ouwetjes' willen ons recht. En zodra er ergens een maatregel wordt overwogen, die misschien, ooit, ver in de tijd en op lange termijn in ons nadeel kan verkeren, schieten we in de stress, gaan we de barricaden op. We bellen dan naar 'Zegt u het maar' van Omroep Zeeland of uiten ons ombehagen in 'Lezers schrijven' van de Provinciale Walcherse Courant voor Zeeland. Regelmatig hoor of lees je dat de 'Kleine man', 'Jan met de pet' en 'de ouwe mensjes' het slachtoffer worden van een of andere maatregel. Soms terechte opmerkingen, maar meestal niet.

Dat komt mede door onze bonden, die er vaak van uitgaan, dat we bij allerlei wijzigingen in bijvoorbeeld de gezondheidszorg, allemaal ziek, zwak en misselijk zijn, niet genoeg geld hebben om zelf ook wat in 'de kost van het leven' bij te dragen en we tegen gereduceerd tarief toegang moeten krijgen tot musea, dierentuinen, theaters, tram, bus en trein en andere pretparken en gebouwen.

En van dat alles worden we dan zo moe, dat we naast het oppassen bij onze kleinkinderen, het drie keer per week bezoeken van de bridgeclub, het biljarten en koersballen geen tijd meer hebben voor ons zelf en 's avonds om 9 uur naar bed gaan, omdat de volgende morgen om 8 uur de kleinkinderen weer bij ons gedumpt worden.

En dat moet je dan als KBO - afdelingsbestuur allemaal maar zien te behappen onder het naar adem happen. Soms val je in slaap en droom je van een ontspannend verblijf in een mooi oord met mooie gebouwen, witte stranden, verleidelijke restaurants en .....dan gaat de telefoon. Of je weet waar de rollatorkeuring wordt gehouden en hoe laat die begint. En dan sta je weer midden in de KBO - werkelijkheid, het leven van alledag en soms denk je wel eens 'mag het een onsje minder zijn?'

Reageren? a.dekok@kbogoes.nl

Augustinus